

DEL 1**DISNEYLAND, Paris 2004****søndag den 20. juni – torsdag den 24. juni**

Beslutningen blev taget lidt tilfældigt i starten af maj, efter at ungerne igen havde siddet og set Cartoon Network og sukket over, at der bare var nogle ting, som man aldrig kom til at se. På trods af, at vi havde sagt til dem, at vi nok skulle få set Disneyland en skønne dag, så blev ønsket mere og mere inderligt... Vi kunne godt tænke os at tage ét eller andet sted hen til sommer, som ikke var alt for dyrt, men som vi alligevel fik meget ud af.

Vi havde været omkring Gran Canaria, for at Lisa også kunne snakke med om at have været dér. Vi var omkring Hansaland i Tyskland. Vi var omkring flere andre steder, men til sidst blev vi enige om, at det både var et godt tidspunkt for ungerne og os at prøve at tage turen i bil. Priser blev undersøgt, brochurer blev grundigt læst og det endte med en Lily model: FDM pakkelsøning i egen bil med 2 overnatninger og 3 dages indgangspas til begge Disneyparker. Pris: 5.152,- + rejseforsikring = 5.452,- Hertil skulle så lægges "det løse". Vi regnede med ca. 5 tankfulde benzin, i alt ca. 2.000,- og omtrent det samme i lommepenge. Det ville derfor løbe op i små 10K. Med mine feriepenge og udsigten til lidt mere på kontoen, når boet efter Farmor er gjort op, turde vi godt.

Søndag den 20. juni

Efter mange, mange ugers forventning, søgen på interntettet og snakken frem og tilbage, kom dagen endelig!

Kufferten, køletasken og Bratz er pakket, klokken er ca. 11.00 og ungerne sidder med lysende øjne i bilen. De har heller ingen anelse om, hvad der venter dem.....! Den første pause på en tysk rasteplass...vejret var ikke det allerbedste, men gudskelov for mor's gamle tæppe, der viste sig meget nyttigt!

Maria var ikke helt tilfreds med menuen – et gennemgående tema for alle måltider på turen, men ingen døde dog af sult.

Turen gennem Tyskland forløb uden de store problemer. Ungerne sad på bagsædet og legede, sang og tegnede.

Vi var meget overraskede over, at de kunne holde humøret oppe i så lang tid ad gangen.

Forventningerne til turen var skyhøje og vi var måske lidt bekymrede for, hvad det ville koste os at indfri dem!

Det var måske mig selv, der havde de største problemer. Det er ulideligt kedeligt at sidde på passagersædet foran og glo. Mine ben begyndte at "myldre" og jeg havde ikke selv taget noget med at læse i eller lege med.....

Det lykkedes os at undvige de lange køer på nær én. Jeg var stolt over, at jeg kunne forstå, hvad de sagde i den tyske trafikradio, så vi var i god tid advaret om, at der var ca. 7 km. kø ved Wuppertal. Vi tog det med forbløffende ro og muntrede os med at kigge på alle dem, der havde røg og damp fra kølerne væltende ud af bilerne. Vi kørte ind på en rasteplass og tog et langt hvil, hvor ungerne fik rørt benene lidt.

Wuppertal er et flot område med kuperet terræn, hvor selve byen ligger på et højedrag. Det kunne være et muligt rejsemål på en anden tur. Jeg kunne i hvert fald godt tænke mig at få en overnatning dér og se byen rigtigt. Det var i øvrigt det eneste sted, hvor vi egentlig kunne se forskel i landskabet fra at køre på motorvejen til Rødby....!

Klokken var efterhånden blevet 19.00 og vi blev enige om, at vi ville køre til Nordfrankrig og finde et Formule 1 "skab" at sove i for natten.

Vi kørte til Aachen, hvor vi nærmest ikke opdagede, at vi kørte over grænsen til Belgien, bortset fra, at vejene har en HELT anden standard end i Tyskland (og i Frankrig – opdagede vi senere....). Man kører nærmest på betonelementer, der er svejset sammen med gummilister....gadunk, gadunk, gadunk..... Det havde den fordel, at ungerne faldt i søvn. Vi opdagede desuden, at der er HELT præcist 800 km. fra Bøgevang i Fløng og til grænsen i Belgien ad den rute og med de pauser, vi havde holdt. Spooky!

Vi nærmede os Tournai ved 0.30-tiden. Vi havde hjemmefra fundet nogle adresser med kørselsvejledning på Formule 1 hoteller. €25-27 for en overnatning. Vi fandt ét i Valenciennes, som så ud til at ligge lige i nærheden. Men "nærheden" blev et vidt begreb. Vi begik en stor fejl og kørte ind mod byen!

Dumt, når man ikke har et detaljeret bykort, og når franskmændene ikke ligefrem synes, at de skal skilte tydeligt for dumme turister som os.

Til sidst fandt vi en benzintank, hvor en ældre franskmand var ved at lukke. Vi havde kørt rundt en halv times tid og vi trængte virkelig til at få sovet lidt. På en blanding af tysk, fransk, engelsk og en tegning, lykkedes det os at finde hotellet.

Vi gik ind og spurgte, om de havde plads til os 4. Receptionisten var en fransk mand, der nok ikke havde den store embedseksamen liggende derhjemme. Han talte heller ikke ét ord engelsk, men igen med fagter og den lille-bitte smule fransk, vi tror, vi kan, fandt vi ud af, at værelserne var indrettet med plads til 3. Det var ok – Lisa kunne ligge imellem Jesper og jeg og Maria kunne få den sidste seng. Så langt, så godt.

Betalingen skulle foregå med kreditkort. Så stoppede alt. Maskinen ville ikke acceptere mit Visa-kort, på trods af, at vi ca. 20 min. forinden havde købt benzin på det i Belgien. Jeg stod og viftede med alle mine sedler, som var fuldstændig ubrugelige... "no cash only credit card"! Så var vi lige vidt.....indtil der trådte to, unge franskmænd ind, der også skulle bruge et værelse. (hmmmm.....!!)

De diskuterede med receptionisten, og igen ved hjælp af gebrokkent engelsk, fagter og tegninger fik én af de unge franskmænd forklaret, at han gerne ville betale for os på sit kreditkort, hvis han blot fik kontanterne. Jeg blev vist lidt overstadig med udsigten til en seng alligevel. Som sagt (eller fagt?) så gjort. Vi fik betalt og kom op på værelset.

Værelset var – uden at overdrive – et skab med en dobbeltseng, en køjeseng oppe over, en håndvask og et lille bord. Jeg orkede ikke at tænke på, hvad den slags værelser mon hyppigst bliver brugt til..... Der var pænt og der lugtede nogenlunde rent. Vi fik arrangeret ungerne, børstet tænder og kom i seng. Så lå man der og kunne ikke lige falde i søvn....!

Underligt. Nå, men det lykkedes da til sidst og vi fik da 5-6 timer. Egentlig havde vi bestilt morgenmad, men vi vågnede nok lidt sent til, at kaffen stadig var varm. Der sad 3-4 store franske damer i receptionen, da vi kom ned, og vi orkede ikke at diskutere med dem. Vi smurte nogle madder i bilen og fortsatte vores tur mod Paris.

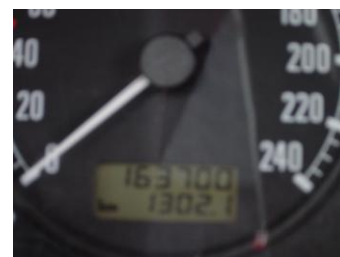

Det var i grunden en rasende uinteressant tur. Det eneste, der gav lidt liv i vinduesruden var, da vi passerede Charles de Gaulle lufthavnen og vi kunne se flyene lette og lande.

Men vi nærmede os. Kl. var ca. 13.00, da vi ramte Paris. Der røg lige et par tanker 6 år tilbage, da Jesper og jeg var af sted.....

Nu begyndte der at dukke skilte op med Mickey Mouse – og selvom humøret var fint, steg det alligevel lige et par grader. SÅ var der ikke langt igen.

Pludselig lå det der – efter præcis 1.302,1 km: Davy Crockett Ranch. Det så sådan lidt sølle udet lille træskur med en sort franskmænd i – han skrev vores nummerplade ned og checkede vores adgangspas....og et lidt større træskur med en hotelreception.

Vi gik derind og håbede, at selvom kl. var 14.00 og der først var indregistrering kl. 15.00, kunne vi måske alligevel få nøglen, så vi kunne komme videre til Disneyland-parkerne. Det lykkedes efter ca. ½ time i kø. Vi kørte ud til vores lille hytte, hvor vi skulle overnatte i 2 dage.

Sådan så det ud – forfra. Igen imponerede ungerne os...ingen plageri mens vi pakkede ud...ingen plageri mens vi lige fik os en kop kaffe og slappede lidt af efter turen. De ventede tålmodigt på, at vi gjorde os klar til det store møde!

Det regnede stadig lidt ind imellem, men vi håbede på det bedste og at de store tordenbyger ville vente med at falde til om natten – eller endnu bedre: Til vi var kørt hjem igen!

Hytten var fint indrettet med både komfur, mikroovn, opvaskemaskine og ikke mindst TV – nu EM skulle foregå lige, når vi skulle afsted! Der var alt, hvad vi kunne få brug for af service, håndklæder etc. Man tør vel næsten bruge ordet veludstyret.....!

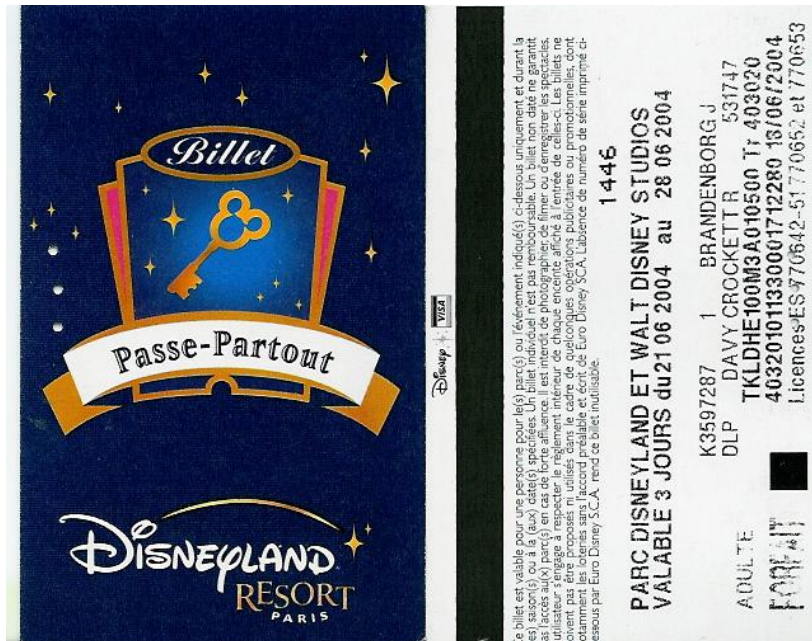

Det meste så forholdsvis nyt ud og alting fungerede. En stor lettelse!

Så blev det tid til at pakke en tur-rygsæk med både regntøj, T-shirts, drikkevarer osv.

-Og selvfølgelig billetter, pas, penge, kort og alt det andet, som ville være noget irriterende at glemme.

NU SKULLE VI ENDELIG MØDE DISNEYLAND!!

